

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra, v právní věci žalobce: **D. A. H.**, zastoupeného Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Příkop 6, Brno, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2010, čj. CPR-10791-2/ČJ-2009-9CPR-V227, o kasačních stížnostech žalobce a žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2011, čj. 3 A 22/2010 - 45,

t a k t o :

Návrh žalované na přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Městský soud v Praze výrokem I. shora označeného rozsudku zrušil k žalobě žalobce a ve vztahu k výroku „Tato doba je shodná s dobou vykonatelnosti rozhodnutí.“ rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2010, čj. CPR-10791-2/ČJ-2009-9CPR-V227, v rozsahu, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie České Budějovice, Inspektorátu cizinecké policie Jindřichův Hradec ze dne 27. 5. 2009, čj. CPCB-8597-54/ČJ-2008-63KP. V tomto rozsahu městský soud také vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Výrokem II. městský soud zamítl žalobu ve zbývajících částech.

II.

[2] Žalobce i žalovaná brojili proti rozsudku městského soudu kasačními stížnostmi.

[3] Žalovaná požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tvrdila, že tak učinila ve veřejném zájmu a kvůli případnému vzniku nenahraditelné újmy.

[4] Veřejný zájem žalovaná spatřovala v tom, aby správní orgány rozhodovaly „*v souladu se zákonem a v obdobných případech postupovaly shodně*“.

[5] Podle žalované rozhodnutí o správním vyhoštění vydaná po 23. 11. 2005 neobsahují pojem platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění, ale používají pojem „doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území“. Od účinnosti zákona č. 435/2005 Sb. správní orgán určuje dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, od tzv. vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění. Kdyby kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, vydal by podle žalované správní orgán nové rozhodnutí s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, která je určena např. nabytím právní moci rozhodnutí. Kdyby poté bylo vyhověno kasační stížnosti a doba, po kterou cizinci nelze umožnit vstup na území by byla „stavěna“, nebylo by možné v nových rozhodnutích určit dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území v souladu se zákonem a se závěry Nejvyššího správního soudu.

[6] Žalovaná tvrdila, že „*snížená míra právní jistoty v meritorních rozhodnutích, a to i pro správní orgány 1. stupně, by v důsledku výkonu nebo jiných právních následků tak způsobily nenahraditelnou újmu*“.

III.

[7] Nejvyšší správní soud především připomíná, že odkladný účinek kasační stížnosti lze přiznat pouze v případě nenahraditelné újmy hrozící stěžovateli v důsledku výkonu rozhodnutí nebo jeho jiných následků, pokud se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem (§ 73 odst. 2 s. ř. s. za použití § 107 s. ř. s.).

[8] Tento soud jistě souhlasí s žalovanou, že je ve veřejném zájmu, aby správní orgány rozhodovaly zákonně a v souladu s judikaturou správních soudů. Žalovaná však nebyla schopna srozumitelně vysvětlit, proč by nepřiznání odkladného účinku její kasační stížnosti muselo vést k nezákonnému rozhodnutí nebo nerespektování judikatury. Navíc je třeba dodat, že ochrana veřejného zájmu není důvodem pro přiznání odkladného účinku – tím je pouze nenahraditelná újma hrozící stěžovateli (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2005, čj. 1 Afs 106/2004 - 49, č. 982/2006 Sb. NSS, všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná také na www.nssoud.cz). Odkladný účinek nesmí být v rozporu s veřejným zájmem – jedná se však o situaci, kdy jeho existence může být překážkou pro přiznání odkladného účinku (pokud by byly v rozporu), nikoliv důvodem pro jeho přiznání (pokud by byly v souladu, ale nebyla by prokázána hrozba nenahraditelné újmy).

[9] I v případě, kdy se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti domáhá žalovaný správní orgán tak musí být splněna podmínka hrozící nenahraditelné újmy, jakkoliv bude v podobných případech z povahy věci přiznání odkladného účinku jen zcela ojedinělé a výjimečné (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2006, čj. 6 Ads 99/2006 - 33, nebo usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, totiž musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit

(usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, čj. 6 Afs 25/2003 - 59). Nenahraditelnou újmou a důvodem pro přiznání odkladného účinku není bez dalšího ani zájem na jednotném postupu v obdobných případech do rozhodnutí o kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2004, čj. 4 As 52/2004 - 70, č. 528/2005 Sb. NSS).

[10] V nyní posuzované věci pak Nejvyšší správní soud i vzhledem ke shora předestřené argumentaci shrnul, že žalovaná poměrně obecně tvrdila ohrožení právní jistoty, ale její tvrzení se míjela s kritérii pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyplývajících ze soudního řádu správního i z bohaté judikatury správních soudů. Z návrhu na přiznání odkladného účinku tak nebylo možno dovodit, že by žalované hrozila nenahraditelná újma, a tím méně byla hrozba takové újmy prokázána.

[11] Nejvyšší správní soud neshledal návrh na přiznání odkladného účinku důvodným, proto jej zamítl (§ 73 odst. 2 s. ř. s. za použití § 107 s. ř. s.). Tím tento soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně 29. června 2011

JUDr. Jan Passer
předseda senátu